

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 20 sierpnia 2013 r.

Poz. 4730

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.108.30.2013.RJ1

Wrocław, dnia 13 sierpnia 2013 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 594)

stwierdzam nieważność

§ 1 uchwały Rady Gminy Podgórzyn z dnia 15 lipca 2013 r. nr **XXXIII/267/13** w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze oraz częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 15 lipca 2013 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 594) oraz art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 182), Rada Gminy Podgórzyn podjęła uchwałę nr XXXIII/267/13 w sprawie szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze oraz częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat.

Przedmiotowa uchwała została przesłana pismem Zastępcy Wójta Gminy Podgórzyn z dnia 16 lipca 2013 r. nr BR.0007.95.2013 i wpłynęła do organu nadzoru dnia 18 lipca 2013 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały Organ Nadzoru stwierdził podjęcie § 1 z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 5 i 6, art. 14 i art. 110 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 182 z późn. zm.).

Podejmując przedmiotową uchwałę Rada Gminy Podgórzyn działała na podstawie art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, zawierającego upoważnienie do określenia w drodze uchwały rady gminy szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a w oparciu o art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Wykroczenie poza zakres przyznanej ustawowo kompetencji jak i jej nieprawidłowa realizacja muszą być uznane za istotne naruszenie prawa, skutkujące stwierdzeniem nieważności regulacji.

Rada Gminy w § 1 uchwały zawarła zapis o treści: „Pomoc w formie usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych jest przyznawana decyzją Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, w której określa on wysokość i sposób płatności oraz zakres, okres i miejsce trwania świadczenia.”

Należy zauważyć, iż przyznanie przez Radę Kierownikowi Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej kompetencji do przyznawania w drodze decyzji usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, stanowi naruszenie normy zawartej w art. 110 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którą to wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Zaś zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 11 ustawy o pomocy społecznej, organizowanie i świadczenie usług opiekuńczych, w tym specjalistycznych, w miejscu zamieszkania, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, jest zadaniem własnym gminy o charakterze obowiązkowym.

Rada gminy może co prawda upoważnić, na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, organ jednostki organizacyjnej (kierownika ośrodka pomocy społecznej), do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, ale czyni to odrębnym aktem prawa miejscowego upoważniającym organ do wydawania decyzji w danej materii. Natomiast w ramach art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej i w świetle jej art. 110 ust. 7 brak jest upoważnienia dla rady gminy do twierdzenia o przyznawaniu w drodze decyzji usług opiekuńczych przez kierownika ośrodka pomocy społecznej.

W myśl art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest art. 7 Ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także rady gminy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie.

Dodatkowo wymaga wskazać, iż zakres spraw unormowanych w decyzji przyznającej usługi opiekuńcze ustalony został w art. 50 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym „*Ośrodek pomocy społecznej, przyznając usługi opiekuńcze, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia*”. Zdaniem Organu Nadzoru Rada Gminy Podgórzyn na podstawie upoważnienia z art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej nie posiada kompetencji do ustalania obligatoryjnych elementów decyzji administracyjnej, ani do dokonania jakiegokolwiek modyfikacji regulacji ustawowej określonej w art. 50 ust. 5 tej ustawy.

Zgodnie z art. 14 ustawy o pomocy społecznej w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Przepis ten zawiera odesłanie do kodeksu postępowania administracyjnego. Artykuł 106 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej stanowi z kolei, że przyznanie świadczeń z pomocy społecznej następuje w formie decyzji administracyjnej. Należy zauważyć, że w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 267) ustawodawca unormował postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych, w tym obligatoryjne elementy decyzji administracyjnej. W myśl art. 107 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi. Przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.

Takim przepisem jest art. 50 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, w myśl którego ośrodek pomocy społecznej, przyznając usługi opiekuńcze, ustala ich zakres, okres i miejsce świadczenia. Jednakże, brak jest podstaw dla organu stanowiącego gminy do regulowania w drodze aktu prawa miejscowego kwestii związanych z wydawaniem decyzji administracyjnych, w tym określania elementów, które ma zawierać decyzja.

Zatem należy stwierdzić, iż zapis § 1 uchwały stanowi przekroczenie kompetencji własnej (określonej w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej), a ponadto narusza uprawnienia podmiotu wydającego decyzję administracyjną, który nie jest i nie może być związany takimi postanowieniami uchwały, bowiem wydając decyzję opiera się na przepisach ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy o pomocy społecznej, konkretyzując prawa i obowiązki podmiotów wykonujących zadania z zakresu pomocy społecznej oraz świadczeniobiorców.

Organ stanowiący gminy powinien działać tylko i wyłącznie na podstawie prawa i w jego granicach, stąd też niedopuszczalnym jest podejmowanie przez radę regulacji bez wyraźnego upoważnienia ustawowego lub z jego przekroczeniem. Przyjęte przez Radę niniejsze unormowanie nie zawiera się w ustawowych kompetencjach organu gminy, wynikających z ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, która stanowi podstawę do działania w przedmiotowym zakresie.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
A. M. Skorupa